

RB-5 II

Carto

Alma materile

Wiekümne aasta lõppetuse rõemo-pühhal

Set 12. Teetsembril 1852.

Ütleb tänno ja sowib õnne

Gestima-kele- ja kirja-koggoduse nimmel

Fr. Krengwald.

Cartus.

Trükkitud H. Laakmanni kirjadega.

Der Druck wird unter der Bedingung gestattet, dass nach Beendigung desselben die vorschriftmässige Anzahl von Exemplaren der Abgetheilten Censur in Dorpat eingesandt werde.

Dorpat, den 24. September 1852.

Abgetheilter Censor Hofrath de la Croix.

ind terretame, koidowiro,
Mis tännast päwa sünntas,
Ja tänname sind, ajja kiro,
Mis meie igga kinnitas:
Et selle päwa rõemo tähte
Weel ihsosilm sai näggema,
Kus eide kuldse pulma ehte
Meil illo hakkab teggema.

Ehk aasta saa pole wannust
Kül eidekene lõppetand,
Ja ommast tarkus' rikkast tannust
Mi paljo mehhi õppetand:
Ei nähta süski hälli iuksid,
Ei kortsu otsal, palgi peal;
Waid neio kael ja neio niuksed
Weel eidekesel wannal eal.

Ja paisund ränna wäggen messi
Dn üsna noor ja kossutaw,
Ehk immeks tuhhat lapsokesi:
Ei löppeks toito wössutaw!
Ja kuhhu wössu iddu salwab,
Seäl ued pöesad öitsewad;
Kül eide kaitsew silma walwab,
Et temmal auuks nad suitsewad!

Dh kule minno kandle luggu
Kui Salomoni kõrgemat,
Sa kulus Tartu targa suggu,
Ja ärra põlga nõrgemat!
Meid köidab ühte wenna sidde:
Üks rind, üks arm meid immetas,
Üks tarkus, õppetuse pidde,
Meid Tartu poegiks nimmetas.

Ehk olgo ämmet mitmetwisi:
Üks waim, üks tõssi ja üks te
Dn ellustanud Tartolisi
Kui Tara õhko Emma wee!
Eks wanna issa armo äne
Meil olle kõi siggitan?
Eks temma helde murre kenne
Neid wallitsejaid liggitan:

Kes Emma jõe kuulsa kalda
Teist Tارا = paika ehitand,
Kust Wannemuinse laulo walda
Meil õhto willul lehwitand?
Kas muistne kele = kedo = kattal
Ei suitse Tارا hie mäel?
Kas Ilmarise weski = rattal
Ei lua tarkust Emma = jöel?

Rask' raudse põlwe kurna ormad
Dn Wenne wolli kustutand,
Ja nälja =, sõa =, katko = surmad
Kõik ühhes wangi paelutand:
Et rahho aeg ja õnne põlli
Ka Eesti põldu õnnistaks,
Ja nurme kuddur õilme õlli
Siin tännaft päwa tunnistaks!

Sind tänname, suur õnneandja,
Kes Tarto koli algustand!
Ja kidade Sind, holekandja,
Kes asja fenni jalgustand!
Jah, Aleksander, Mikolaus,
Teid Linda naisal suisutand,
Ja Taralaste kaitse laus
Suur Kallewi = poeg muisutand!

Mis wina pärlid wahhutasid:
Wail = ohwriks Aleksandrile!
Siis kõlksutagem kokko klasiid:
üks Wiwat Nikolaiete!
Sa, Keiser suur, Eüropa warri,
Tark nõuumees, tuggi, kaitsem hool!
Kus tuim ja läila rahwa karri —
Seäl karrastamas Wenne=sool.

Sull' Wiwat, kõrge etteistja,
Kes Keisri tahtmist toimetab,
Sa siggitab et rünnapistja
Meelt lastel pähhä loimetab!
Teil' Wiwat, wirgud külwimehhed,
Kes waimo põldo semendand,
Kust tänna rohkelised lehhed
So õisi meil' ja wilja kann'd!

Nüüd pörrandalle mõnmed pisad
Neil põrmo kaisus uiinojail,
Kell' kuulsamate jäljed wisad
Centujjuks järrelkäidewail! —
Sa tulletagem wendi mele,
Kes tänna kangel Emma weest!
Kül söudwad sowituse heäle
Lahk süddamest ja klasiidest!

Müüd, wännad, uest klasiid täide
Ja lörid hästi pingule:
Siis Wiwat förgel armsa eide
Kuld pulma päwa wingule!
Jah, öitse, kaswa, kossu rohkest,
Kui alles norik mörsja näul,
Ja tingi rikkast rüppe puhkest
Ka nokka-warra laulo-käul!

Et siis, kui sadda löppetanud
Sa öiska-pühha piddamas,
Ni Gesti kele öppetanud,
Kuis laulosõnna riddamas,
Et reegli mõedul wärssi jalga
Seäl sinno illo kulutab,
Ei siiski lapse kätkit salga,
Mis reggewärssi sulutab.

